

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในการดำเนินคดีอาญานั้นย่อมที่จะต้องกระทบสิทธิและเสรีภาพของบุคคลไม่มากก็น้อย แม้การกระทำความผิดอาญาจะเป็นการกระทำที่กระทบต่อสังคมโดยรวมก็ตาม แต่การปฏิบัติต่อผู้ต้องหาหรือจำเลยจะต้องคำนึงถึงสิทธิและเสรีภาพของบุคคลนั้นด้วย กฎหมายจึงต้องให้สิทธิต่าง ๆ แก่ผู้ต้องหาหรือจำเลยและเปิดโอกาสให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยสามารถต่อสู้คดีได้อย่างเต็มที่

ในปัจจุบันการดำเนินคดีอาญากับเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ นั้น องค์กรที่ทำหน้าที่ในการดำเนินคดีอาญาไม่ใช่พนักงานสอบสวน แต่เป็นองค์กรอิสระที่มีชื่อว่าคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ซึ่งกระบวนการในการดำเนินคดีของคณะกรรมการ ป.ป.ช. นั้น จะดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 ซึ่งแตกต่างจากการดำเนินการของพนักงานสอบสวนที่ดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เนื่องจากคดีความผิดทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ เป็นคดีอาญาที่มีลักษณะพิเศษ การจะใช้กระบวนการในการดำเนินคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาอย่างเช่นคดีอาญาทั่วไปมักจะไม่ได้ได้รับความร่วมมือในการสืบสวนสอบสวนจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพราะบุคคลเหล่านั้นล้วนแต่มีส่วนร่วมในการกระทำความผิด จึงทำให้การได้มาของพยานหลักฐานเป็นไปได้ด้วยความยากลำบากประกอบกับการพิสูจน์ความผิดซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของระบบวิธีพิจารณาที่ถือเป็นหลักว่าหน้าที่นำสืบตกเป็นของโจทก์ต้องนำสืบพยานหลักฐานให้ศาลโดยปราศจากความสงสัยว่าจำเลยได้กระทำความผิดจริงหรือไม่อันเป็นการยากในการพิสูจน์ความผิดและนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ¹ จากปัญหาดังกล่าวทำให้มีความพยายามในการสร้างระบบพิเศษในการดำเนินคดีความผิดทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการขึ้น โดยในระยะแรกได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ป.ป.ป.) ซึ่งเป็นการ

¹ วิชา มหาคณ และสัญญา ธรรมศักดิ์. (2552). *คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ป.ป.ช.* กรุงเทพฯ: สถาบันป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ. หน้า 3-4.

จัดตั้งตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 แต่บทบัญญัติของพระราชบัญญัตินับดังกล่าวยังมีข้อบกพร่องอยู่หลายประการ ต่อมารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือ คณะกรรมการ ป.ป.ช. และได้มีการตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 แต่เนื่องจากพระราชบัญญัตินับดังกล่าวมิได้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการไต่สวนข้อเท็จจริงอย่างชัดเจนเพียงพอ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงได้ออกระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยการ ปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการไต่สวนพ.ศ. 2547 ขึ้นแต่เนื่องจากการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะอนุกรรมการไต่สวนดังกล่าวใช้เวลาในการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงค่อนข้างนาน เนื่องจากมีกระบวนการที่ซับซ้อน จึงทำให้เกิดความล่าช้า

ต่อมาเมื่อได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 จึงได้มีการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 ให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 จึงได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ และวิธีการในการตรวจสอบข้อเท็จจริง และกระบวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้เกิดความชัดเจน และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ในที่สุดจึงได้มีการบังคับใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554 และเพื่อให้เป็นการสอดคล้องกับบทบัญญัติที่แก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าว โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงได้มีการออกระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการไต่สวนข้อเท็จจริง พ.ศ. 2555 เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2550

ต่อมาเมื่อได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 จึงได้มีการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554 ให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2560 ได้บัญญัติหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ในการจัดให้มีมาตรการหรือแนวทางที่จะทำให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล เกิดความรวดเร็ว สุจริต และเที่ยงธรรม จึงได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ และวิธีการในการตรวจสอบข้อเท็จจริง และกระบวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล เกิดความรวดเร็ว สุจริต และเที่ยงธรรมยิ่งขึ้น จึงได้มีการบังคับใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 และเพื่อให้

เป็นการสอดคล้องกับบทบัญญัติที่แก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าว โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงได้มีการออกระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบและไต่สวน พ.ศ. 2561 เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 ฉบับที่แก้ไขดังกล่าว ดังนั้นปัจจุบันการดำเนินคดีความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการซึ่งอยู่ในอำนาจไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 และระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบและไต่สวน พ.ศ. 2561 โดยกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไว้ ซึ่งจะเริ่มตั้งแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งคณะเป็นองค์คณะไต่สวนเอง หรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนหรือมอบหมายคณะไต่สวนเบื้องต้น ให้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขั้นตอนและวิธีการแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ จนกระทั่งถึงการพิจารณาและสรุปสำนวนการไต่สวน การดำเนินการในทุกขั้นตอนดังกล่าวจะเกี่ยวข้องและส่งผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของผู้ถูกกล่าวหาทั้งสิ้น ซึ่งในการคุ้มครองสิทธิดังกล่าวของผู้ถูกกล่าวหาจะอยู่ภายใต้หลักของการดำเนินคดีอาญา อันเป็นหลักที่นานอารยประเทศให้การยอมรับไม่ว่าจะเป็นหลักนิติรัฐ (das Rechtsstaatsprinzip) หลักนิติธรรม หลักความเสมอภาค หลักความเป็นกลาง หลักฟังความทุกฝ่าย หลักการเปิดเผย ซึ่งเป็นการรับรองสิทธิมนุษยชนและแสดงให้เห็นถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของผู้ถูกกล่าวหา นอกจากนี้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ได้มีการรับรองสิทธิและเสรีภาพของบุคคล และรับรองสิทธิของผู้ต้องหาไว้ในหลายมาตรา อาทิ มาตรา 4 บัญญัติไว้ว่า “ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคลย่อมได้รับความคุ้มครอง...” มาตรา 26 บัญญัติไว้ว่า “การตรากฎหมายที่มีผลเป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลต้องเป็นไป ตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่รัฐธรรมนูญมิได้บัญญัติเงื่อนไขไว้ กฎหมายดังกล่าว ต้องไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ และจะกระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลมิได้ รวมทั้งต้องระบุเหตุผลความจำเป็น ในการจำกัดสิทธิ และเสรีภาพไว้ด้วย...” มาตรา 27 บัญญัติไว้ว่า “บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมาย มีสิทธิและเสรีภาพและได้รับความคุ้มครอง ตามกฎหมายเท่าเทียมกัน ” มาตรา 29 บัญญัติไว้ว่า “...ในคดีอาญา ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิด และก่อนมีคำพิพากษา อันถึงที่สุดแสดงว่าบุคคลใดได้กระทำความผิด จะปฏิบัติต่อบุคคลนั้นเสมือนเป็นผู้กระทำความผิดมิได้...” เป็นต้น

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในตอนต้นว่าการดำเนินคดีอาญาความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ มีความแตกต่างจากการดำเนินคดีอาญาทั่วไปจึงมีข้อที่ต้องพิจารณาว่าความแตกต่างดังกล่าวมีผลกระทบ

ต่อกระบวนการยุติธรรมที่ชอบด้วยกฎหมาย และมีมาตรการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของบุคคล เพียงพอหรือไม่ ซึ่งจากการพิจารณาหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการไต่สวนข้อเท็จจริงของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว เห็นว่าเป็นการใช้ระบบไต่สวนในการดำเนินคดี มีบทบัญญัติที่ทำให้กระทบ สิทธิของผู้ถูกกล่าวหา ทั้งยังไม่สอดคล้องกับมาตรการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญ บัญญัติไว้ ดังนี้

1) หากพิจารณาประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในส่วนที่เกี่ยวกับการถามคำให้การ ผู้ต้องหาจะเห็นได้ว่ากฎหมายกำหนดให้ก่อนเริ่มถามคำให้การผู้ต้องหาในคดีที่มีอัตราโทษจำคุก ให้พนักงานสอบสวนถามผู้ต้องหาว่ามีทนายความหรือไม่ ถ้าไม่มีและผู้ต้องหาต้องการทนายความให้รัฐ จัดหาทนายความให้ ซึ่งในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบและไต่สวน พ.ศ. 2561 กำหนดแต่เพียงว่าผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิ นำทนายความหรือบุคคลที่ไว้วางใจเข้าฟังการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือให้ปากคำของตนได้เท่านั้น มิได้ กำหนดให้พนักงานไต่สวนสอบถามผู้ถูกกล่าวหาว่ามีทนายความหรือไม่ ซึ่งถ้าไม่มีและผู้ถูกกล่าวหา ต้องการก็จะจัดหาให้ ซึ่งในคดีความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญาในทุกมาตรา จะมีระวางโทษจำคุก จึงเห็นได้ว่าการคุ้มครองสิทธิการมีทนายความในการดำเนินคดีอาญาความผิด ต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการมีมาตรฐานต่ำกว่าการดำเนินคดีอาญาทั่วไป

2) การไต่สวนโดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 ประกอบระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบและไต่สวน พ.ศ. 2561 ไม่ปรากฏว่ามีบทบัญญัติโดยชัดแจ้ง เกี่ยวกับการแจ้งสิทธิต่าง ๆ ของผู้ถูกกล่าวหาเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบ ดังเช่นที่ปรากฏในประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่มีบทบัญญัติให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจต้องมีการแจ้งสิทธิ แก่ผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาที่ตนรับมอบตัวไว้ โดยกฎหมายกำหนดให้แจ้งสิทธิในโอกาสแรกถึงสิทธิต่าง ๆ หลายประการ อาทิ สิทธิพบและปรึกษาผู้ซึ่งจะเป็นทนายความเป็นการเฉพาะตัว ให้ทนายความหรือบุคคล ซึ่งตนไว้วางใจเข้าฟังการสอบปากคำตนได้ในชั้นสอบสวน สิทธิที่จะให้การหรือไม่ก็ได้ ถ้าผู้ต้องหา ให้การถ้อยคำที่ผู้ต้องหาให้การนั้นอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้ เป็นต้น ทำให้ผู้ถูก กล่าวหาไม่มีโอกาสทราบถึงสิทธิที่ตนมีในแต่ละขั้นตอนของการไต่สวน ซึ่งเมื่อไม่ทราบก็ทำให้มิได้ใช้ สิทธิที่ได้รับนั้นอาจทำให้ผลการไต่สวนเปลี่ยนแปลงไปในทางที่เป็นโทษต่อผู้ถูกกล่าวหาเอง หรืออาจ ถึงกับทำให้ถูกชี้มูลความผิดอาญาในเรื่องกล่าวหาานั้นได้

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้เขียนจึงเห็นว่าสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาในคดีความผิดต่อตำแหน่ง หน้าที่ราชการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 ประกอบระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบ

และไต่สวน พ.ศ. 2561 ยังคงมีปัญหาเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิผู้ถูกกล่าวหาในบางเรื่อง ซึ่งการค้นคว้าอิสระฉบับนี้จะได้อภิเคราะห์ถึงปัญหาการคุ้มครองสิทธิผู้ถูกกล่าวหาในความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 โดยจะนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับสิทธิของผู้ต้องหา ในคดีอาญาทั่วไปตามบทบัญญัติในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และเปรียบเทียบกับสิทธิผู้ถูกกล่าวหาในการดำเนินคดีอาญาความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการของต่างประเทศ เพื่อให้เข้าใจถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น และจะได้หาแนวทางแก้ไขซึ่งจะส่งผลให้ผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการพึงได้รับความคุ้มครองในทุกขั้นตอนของการไต่สวนตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 ประกอบระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบและไต่สวน พ.ศ. 2561 โดยไม่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการไต่สวน อันจะทำให้การดำเนินคดีในชั้นศาลเกิดความยุติธรรม เนื่องจากพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. 2559 กำหนดให้ศาลประทับฟ้องไว้พิจารณาโดยไม่จำเป็นต้องไต่สวนมูลฟ้อง และกำหนดให้ศาลใช้ระบบไต่สวนในการพิจารณาคดี

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาแนวคิด ทฤษฎีในการดำเนินคดีอาญาความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และแนวคิดการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของผู้ถูกกล่าวหาในคดีอาญา
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการดำเนินคดีอาญาความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และการคุ้มครองสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาในคดีความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการในประเทศไทยและต่างประเทศ
3. เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการคุ้มครองสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาในคดีความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561
4. เพื่อแสวงหาแนวทางในการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาในคดีความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการให้ได้รับความคุ้มครองอย่างมีประสิทธิภาพตามรัฐธรรมนูญตามหลักการดำเนินคดีอาญาสากล และสอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศ โดยไม่กระทบถึงประสิทธิภาพในการดำเนินคดี

1.3 สมมุติฐานของการศึกษา

แม้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 และระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบและไต่สวน พ.ศ. 2561 จะมีบทบัญญัติและข้อกำหนดเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาอยู่หลายประการ แต่สิทธิของผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวก็ยังไม่ได้รับความคุ้มครองดีไปกว่าเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับสิทธิของจำเลยในการดำเนินคดีอาญาทั่วไป ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา อันเป็นการขัดต่อหลักสากลในการคุ้มครองสิทธิผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 และระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบและไต่สวน พ.ศ. 2561 ควรได้รับการแก้ไขเพื่อให้สิทธิของผู้ถูกกล่าวหาได้รับการคุ้มครองอย่างแท้จริง และเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

ศึกษาปัญหาการคุ้มครองสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบและไต่สวน พ.ศ. 2561 และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา รวมถึงประกาศ ระเบียบ คำสั่ง ที่เกี่ยวข้อง และศึกษาหลักนิติรัฐ หลักนิติธรรม หลักความเสมอภาค และหลักสากลในการคุ้มครองสิทธิผู้ถูกกล่าวหา ได้แก่ ปญญาสากล่าวด้วยสิทธิมนุษยชน กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง โดยศึกษากระบวนการดำเนินคดีอาญาความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการในต่างประเทศ และศึกษาเปรียบเทียบกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

1.5 วิธีดำเนินการศึกษา

เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพด้วยการศึกษาวิจัยเอกสาร (Documentary Research) โดยทำการศึกษาค้นคว้าจากเอกสารทางวิชาการ หนังสือ ตำรา บทความ บทบัญญัติของกฎหมาย ประกาศ ระเบียบ กฎข้อบังคับ สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ วิทยานิพนธ์ และเว็บไซต์

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบแนวคิด ทฤษฎีในการดำเนินคดีอาญาความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และแนวคิดการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของผู้ถูกกล่าวหาในคดีอาญา
2. เพื่อทราบการดำเนินคดีอาญาความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และการคุ้มครองสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาในคดีความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการในประเทศไทยและต่างประเทศ
3. เพื่อทราบปัญหาและอุปสรรคในการคุ้มครองสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาในคดีความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561
4. เพื่อเสนอแนะแนวทางที่ได้จากการศึกษาอันจะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาในคดีความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการให้ได้รับความคุ้มครองอย่างมีประสิทธิภาพตามรัฐธรรมนูญตามหลักการดำเนินคดีอาญาสากล และสอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศ โดยไม่กระทบถึงประสิทธิภาพในการดำเนินคดีต่อไป